

Måndagen den 19 Februari.

Kl. 2 e. m.

§ 1.

I anledning af sekreterarens sjukdom fördes, på uppdrag af herr Talmannen, protokollet af undertecknad, notarie hos Kammaren.

§ 2.

Till Kammaren hade inkommit de protokoll, som den 17 i denna månad hållits hos de valmän, hvilka, enligt 68 § Riksdags-ordningen, blifvit utsedde att välja Riksdagens Justitie-ombudsman och hans efterträdare. Dessa protokoll hade följande lydelse:

År 1872 den 17 Februari sammanträdde Kamrarnes valmän för att utse Riksdagens Justitie-ombudsman, och befunnos, efter valsedlarnes öppnande, rösterna hafva utfallit sålunda:

Förutvarande Justitie-ombudsmannen. Herr Advokatfiskalen	
<i>Nils August Fröman</i>	43 röster
Herr Revisionssekreteraren <i>Carl Frithiof Svedelius</i>	5 „

till följd hvaraf Advokatfiskalen Fröman blifvit till Riksdagens Justitie-ombudsman utsedd.

Som ofvan.

A. CEDERSTRÖM.
O. VON OTTER.

CARL RYDQVIST
P. ÖSTMAN.

År 1872 den 17 Februari sammanträdde Kamrarnes valmän för att utse den man, som skall efterträda Riksdagens Justitie-ombudsman, i fall han, innan nästa lagtima riksdag anställt nytt val af Justitie-ombudsman skulle med döden afgå, samt utöfva embetet under den tid Justitie-ombudsmannen kan vara af svår sjukdom eller annat laga förfall derifrån hindrad; och befunnos, efter valsedlarnes öppnande, rösterna hafva utfallit sålunda:

Herr Revisionssekreteraren <i>Carl Frithiof Svedelius</i>	39 röster,
Herr f. d. Revisionssekreteraren, Häradshöfdingen <i>Carl August Anderberg</i>	7 „
Herr Häradshöfdingen <i>Richard Theodor Carlén</i>	1 „
Herr Revisionssekreteraren <i>Claes Albert Lindhagen</i>	1 „

till följd hvaraf Revisionssekreteraren Svedelius blifvit till Riksdagens Justitie-ombudsmans suppleant utsedd.

Som ofvan.

A. CEDERSTRÖM.
O. VON OTTER.

CARL RYDQVIST
P. ÖSTMAN.

Underrättelse om de sålunda försiggångna valen borde meddelas Riksdagens Kansli-deputerade, hvilka skulle anmodas att uppsätta förslag till såväl förordnanden för de valde som underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anmälan om valresultatet.

§ 3.

Föredrogos ånyo, men blefvo för andra gången bordlagda:

Konstitutions-Utskottets memorial N:is 1 och 2;

Stats-Utskottets betänkande N:o 14,

Banko-Utskottets utlåtanden N:is 5 och 6;

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts utlåtanden N:is 5 och 7;

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 8;

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts utlåtanden N:is 9 och 10;

§ 4.

Föredrogs och hänvisades till Konstitutions-Utskottet Herr A. F. Petterssons motion N:o 199.

§ 5.

Herr Sven Nilsson i Österslöv erhöll på begäran ordet och anförde: Riksdags-ordningens 34 § innehåller, att vid riksdagens öppnande på rikssalen bör Konungen eller, då han så för godt finner, någon af statsministrarne föra ordet, och 35 §, att, då riksdag skall avslutas, Konungen Sjelf eller genom någon af statsministrarne, bör förklara riksdagen vara avslutad. Denna grundlag innehåller således ingen föreskrift, att något tal af Konungen skall hållas vid riksdagens början eller avslutande. Som vi veta, är det likväl vanligt att så sker, och detta bruk anser jag ej böra klandras. Men hvad vi icke veta är, om dessa tal uttrycka endast Hans Maj:t Konungens enskilda känslor, tankar och sträfvanden, eller om, hvad talen innehålla, må anses som uttryck af regeringens uppfattning af vissa frågor, så att dess ställning till sådana och följaktligen äfven till representationen af det så kallade trontalet kan bedömas.

Om det i allmänhet är af vigt för representationen att hafva kännedom huru härmed förhåller sig, eller kanske rättare kännedom om sjelfva ursprunget till hvad som yttras i trontalet, så ökas denna vigt stundom af talets innehåll, hvilket kan vara eller blifva sådant, att landets välfärd blir deraf beroende. Det bör derföre vara en önskan och — hvarföre

icke

icke — äfven en rätt att representationen vet, om den kan betrakta tron-talet såsom en regeringshandling. Då Konungen icke personligen behöfver yttra sig, synes det som man kunde och borde det; men innehållet har någon gång varit sådant, att åtminstone jag ännu är i ovisshet.

Så yttrade Hans Maj:t Konungen vid afslutandet af sistlidet års lagtima riksdag, att Han för landtförsvarsfrågans lösning var betänkt att sammankalla en urtima riksdag. Då man erinrar sig hvad som yttrats och passerat så väl före som efter detta uttalande, finner man anledning tro, att det var regeringens ord man hörde; men andra omständigheter, som jag ej anser mig här böra vidröra, gifva giltig anledning till den förmodan att det icke så var. För att vinna upplysning i denna, såsom jag anser, viktiga omständighet är det jag anhåller få framställa följande spörsmål till Hans Excellens Justitie-statsministern:

Om Hans Maj:t Konungens yttrande vid afslutandet af sistlidet års lagtima riksdag, att Hans Maj:t, för ytterligare behandling af frågan om landtförsvarets ordnande, var betänkt att, om icke oförutsedda hinder mötte, sammankalla en urtima riksdag, hade förut varit föremål för öfverläggning och beslut inom Stats-Rådet?

På Herr Talmannens proposition medgaf Kammarén, att detta spörsmål finge till Hans Excellens Herr Justitie-statsministern framställas.

§ 6.

Till bordläggning anmälles:

Lag-Utskottets utlåtanden:

N:o 7, i anledning af väckt motion om upphäfvande af den i 4 kap. 5 § Jordabalken stadgade skyldighet att hembjuda frälseskattehemman åt ranteegaren;

N:o 8, i anledning af väckt motion om ändring i konkurslagen af den 18 September 1862; och

N:o 9, i anledning af väckt motion om upphäfvande af lagens stadgande i 30 kap. 1 § Rättegångsbalken om erläggande af revisions-skillning; samt

Andra Kammaréns Första Tillfälliga Utskotts utlåtande N:o 1 (i samlingen N:o 11), i anledning af väckt motion om krigsundervisning i skolorna samt obligatorisk vapenöfning för ynglingar från 15 års ålder tills de inträdt i beväringåldern.

§ 7.

Justerades protokollsutdrag öfver det under § 2 här ofvan upptagna ärende.

Kammaréns ledamöter åtskiljdes kl. 2½ e. m.

In fidem
Gustaf Westdahl.